Til: Sortland kommune v/ Martine Strømsnes

Angående: Pågående byggesak for eiendom 1870-13/81

Etter samtale mellom deg og Ingve Kanstad forsto jeg at det var ønskelig å få belyst mine tanker rundt prosessen som har pågått over flere år.

Jeg vil først uttrykke takknemlighet for at Sortland kommune nå ønsker å høre min side av saken. Kanstad har på mine vegne stilt en rekke spørsmål tidligere, uten å få svar. Dette oppleves som en form for arroganse overfor oss som innbyggere, og det strider etter mitt syn både mot forvaltningsloven og god forvaltningsskikk.

I forhåndskonferansen med kommunen ga jeg tydelig uttrykk for at jeg ønsker å forvalte mine egne eiendommer og deres ressursgrunnlag, i tråd med mine rettigheter og plikter. Eiendommen 13/81 ble gitt til min far av hans bestefar i 1942. Han vokste opp der, ettersom min farfar fikk fradelt 13/84 for å bygge våningshus til familien i 1950. Denne fradelingen ble gjort for at min far fortsatt skulle ha mulighet til å bygge og forvalte 13/81. Et våningshus er nødvendig for å kunne ivareta forpliktelser og rettigheter knyttet til eiendommene, både på innmark og i utmark.

Som det fremgår av skjøte og skylddeling da min far overtok 13/81, har eiendommen rettigheter til jordbruk med skog og fjellstrekning, inkludert fjellvann, elver og bekker. Utmarka forvaltes i fellesskap med 13/4. Eier av 13/4, Yvonne Pedersen, har tydeligvis misforstått dette og mener hun eier utmarka alene.

Det har hele tiden vært min intensjon å dyrke grønnsaker der det er mulig, men jeg mener det er naturlig først å bosette seg på eiendommen før man ser på ressursgrunnlaget. Tomtens beskaffenhet gjør at det er mest hensiktsmessig å plassere et lite våningshus på eiendommen 13/81, da den er relativt flat og dermed gir et enklere og mindre inngrep enn 13/84, som er mer egnet for bygg med kjeller på grunn av bakkehelling.

I forhåndskonferansen ga Rita Brekken uttrykk for at dersom Landbruksavdelingen mente eiendommen var svært viktig for landbruket, ville det ikke være aktuelt å sende inn søknad. Karl Peder Haugen kjente området godt, og det ble derfor ikke ansett som nødvendig med befaring. Det kom en positiv tilbakemelding fra Landbruksavdelingen etter konferansen, og byggesøknad ble sendt i mars 2023. Det er også viktig å nevne at eiendommen aldri har vært oppdyrket, og heller ikke har eller vil få driveplikt — noe som ble bekreftet av Karl Peder Haugen i samtale med vår advokat. Årsaken til bruk av advokat kommer jeg tilbake til senere.

Mot slutten av møtet ble det påpekt at det måtte utarbeides en god dispensasjonssøknad, og at jeg måtte forvente merknader i nabovarselet. Jeg opplevde det som underlig, ettersom det tidligere har stått et våningshus på eiendommen og infrastrukturen er på plass. Da jeg viste kart over området og forklarte at naboene på 13/4 har egen innkjørsel, bor over 500

meter unna og i tillegg har tatt seg til rette på mine eiendommer, ble dette omtalt som «vås».

Vedtaket i Formannskapet i juni 2024 ble mottatt med lettelse, da vi opplevde at saken endelig ble grundig behandlet og vi ble møtt på en rettferdig måte. Byggesaksadministrasjonen, representert av saksbehandler Saga, var imidlertid slik vi oppfatter det uenig i formannskapets vedtak og sendte således saken ut på ny høring til offentlige instanser, med ønske om en ny vurdering av formannskapets vedtak. Når vi i etterkant stilte spørsmål ved dette i e-postkorrespondanse til Saga, fikk vi til svar at saken kun hadde vært drøftet i formannskapet og at den ble sendt tilbake uten formelt vedtak — noe vi stiller oss meget undrende til. Slik vi forstår det, var vedtaket i formannskapets første behandling et enkeltvedtak, og etter vårt syn er dette vedtaket ikke opphevet. Saksbehandlers vurdering om å sende saken ut på ny høring for en ny behandling i formannskapet oppfatter vi derfor som det motsatte av hva formannskapet vedtok første gang.

I ettertid ser vi at usanne påstander om veier og eiendommer fra nabo Pedersen har blitt lagt til grunn av kommunen. Et eksempel er mangelbrevet som kom ni måneder etter innsending av byggesøknaden, der man stilte spørsmål ved min veirett. Alt av dokumentasjon om veirett og rettigheter ble sendt inn sammen med søknaden nettopp for å unngå slike misforståelser. Jeg er medeier av adkomstveien, som ble etablert av min farfar, og jeg opplevde at dette spørsmålet var avklart for lenge siden.

Forholdet til naboene ble ytterligere komplisert da jeg i juli 2021 ble fysisk utestengt fra eiendommene gjennom grind over vei, strømgjerder, samt at hele eiendommen var inngjerdet opp til utmarka. Det var også foretatt betydelige ulovlige gravearbeider og satt opp forhus, i tillegg til at det befant seg dyr på eiendommen. Da det ikke var mulig å komme til en løsning med Pedersen, ble jeg rådet av både politiet og dommer i jordskifteretten til å kontakte advokat. Pedersen hevdet å ha støtte fra teknisk etat og landbrukskontoret i Sortland kommune, noe jeg oppfattet som usannsynlig. Sjokket ble derfor stort da jeg i etterkant fikk se e-postkorrespondanse mellom Pedersen og ansatte i kommunen, der det fremkom støtte til uriktige påstander, samt råd og forhandlingskort som kunne brukes mot meg.

Jeg sitter personlig på dokumentasjon fra nevnte forhold som har vært i forkant av innsendt byggesøknad, herunder korrespondanser og e-postutvekslinger mellom naboene og kommunalt ansatte. Det er også verdt å merke seg at disse korrespondansene ikke er journalført i det kommunale arkivet, noe man kan stille spørsmål ved. Dersom det fortsatt stilles spørsmål rundt mitt ønske om å forvalte marka, ønsker jeg et møte med Landbruksavdelingen for å avklare dette. Dersom det er behov for ytterligere dokumentasjon, stiller jeg meg gjerne til disposisjon og kan fremlegge alle relevante bevis.

Til slutt ønsker jeg å stille spørsmål ved rettferdighet og likhetsprinsippet i Sortland kommune. Jeg stiller meg undrende til hvorfor det skal være så krevende å få tillatelse til å bygge et våningshus på egen eiendom, mens andre i nærområdet har fått fradelt nye

boligtomter på dyrket mark og etablert store boliger uten tilknytning til landbruk. Vi har fulgt alle krav fra kommunen og fikk utslippstillatelse på plass i desember 2024.

For ordens skyld vil jeg også påpeke at mine eiendommer hverken grenser til eller består av aktivt drevet eller dyrket mark, og at jeg derfor ikke kan sees som et hinder for landbruket i området. Eiendommene har vært i familiens eie i snart 100 år, og jeg håper nå at Sortland kommune kan gi meg muligheten til å bygge et våningshus slik at jeg selv kan å forvalte og utvikle dem.

Den svært lange behandlingstiden og manglende oppfølgingen har kostet oss betydelige ressurser, både i tid, penger og psykisk belastning. Jeg viser også til e-post fra Ingve Kanstad sendt 6. september 2024, der det vises til en sammenlignbar sak (arkivsak id: 17/1610 — Gnr. 3, Bnr. 21), hvor det ble gitt tillatelse til oppføring av bolig på landbrukseiendom, inkludert ny vei og store inngrep på dyrket mark i et LNFR-område. I den saken ble det henvist til kommunal praksis for oppføring av våningshus på landbrukseiendommer, noe saksbehandler Kato Lund tidligere selv har fremhevet.

Jeg står gjerne til disposisjon for møte, samt fremleggelse av ytterligere dokumentasjon dersom det er ønskelig.

Bildedokumentasjon
Ønsker for øvrig også å vise til vedlagte bilder fra mine eiendommer 13/81 og 13/84, som dokumenterer tilstanden på eiendommene og de inngrepene som er gjort av naboene. Bildene viser blant annet situasjonen under oppmålingen med Brynjar Larssen fra Sortland kommune, hvor vi forsøkte å finne igjen grensemerker som hadde blitt fjernet i forbindelse med naboenes ulovlige graving. Videre vises det til gravemaskinen som står på min eiendom, og som ifølge naboen tilhører Per Joakimsen. Denne sauebonden fra Hadsel har for øvrig barn med landbruksrådgiver Ida Jeanette Pedersen, som også har en sentral rolle i saken. Bildedokumentasjonen understøtter mine tidligere opplysninger og gir et tydelig, visuelt inntrykk av de faktiske forholdene på eiendommene.

Med vennlig hilsen
Jannicke Jenshagen

NEW HOLLAND

